بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

اُردو پنجابی نوحہ

منجانب:

نوحہ خواں امام بارگاہ قصرِ زینب سلامُ اللہ علیہا

ماتمی سنگت

انجمن سپاہِ اسیرِ بغداد

بمقام

چک نمبر 311 ج ب کملے شریف تحصیل گوجرہ ضلع ٹوبہ ٹیک سنگھ

شیڈول جلوس

6 محرم الحرام جلوس علم پاک
7 محرم الحرام شبیہ مہندی شہزادہ علی قاسم
8 محرم الحرام شبیہ جھولا شہزادہ علی اصغر
9 محرم الحرام شبیہ روضہ شہزادہ علی اکبر
10 محرم الحرام شبیہ ذُلجناح مولا حسین علہیہ سلام

نمازِ عصر کے بعد چوک کی مجلس ہو گی اختتام مجلس پر زنجیر زنی ہو گی

یزیدی فوج سے پوچھو پھر انجام کیا ہوتا
سکینہ مشک کے بدلے اگر تلوار دے دیتی

اُردو پنجابی اینڈ سرائیکی نوحے

نام کتاب: اُردو پنجابی اینڈ سرائیکی نوحے
کمپوزنگ: سکندر رضا بابا
پبلیشر: حسن رضا
اشاعتِ اول: 28 اگست 2018
قیمت

بُک سنٹر انجمن سپاہِ اسیر بغداد

انتساب

ہم ادارہ کی طرف سے اس کتاب اور اس پر ہونے والے اخراجات کو بارہ امام چودہ معصومین کی نزر کرتے ہیں۔ اور انتہائی ادب و عاجزی اور انکساری کے ساتھ شرفِ قبولیت کی اُمید رکھتے ہیں۔ آمین

طالبِ دُعا: سکندر رضا بابا
0347- 2100572

ہائے عباس یا عباس------ ہائے حسن یا حسین
ہائے امام یا امام------- سیدہ طاہرہ

فہرست نوحے

نمبر شمار	عنوانات	صفحہ نمبر
1	خالق وفا دا تھک پیا زیادہ	6
2	تشہد دے وانگ ٹُر ٹُر	7
3	میرے غازی تیرے بھروسے پر	8
4	مینڈی بھین اُجڑی میکوں ٹور مقتل	9
5	کول میں ہوندی پچھدی برچھی دا حال اکبرؑ	10
6	بابے کوں ملن گئی ہاں میں	11
7	شالا نکھڑے ناں کوئی بھین بھرا	12
8	مہندی لاوے قاسم مہندی لا	13
9	نیں بند ہو سکدی دیناتوں شبیر دی ماتم داری	14
10	بابل حوا نج حیدر دا لعل اے	15
11	اساں مہمان ہیں غازی اے لُٹ جانے	16
12	بھرا تے بھین دے رون دی رات دھم گئی اے	17
13	حسین توحید دا مقدر حسین عبرت بھری صدا اے	18
14	تقصیر تے نیں کوئی سید دی ہویا ویری کل زمانہ اے	19
15	مجبور ہو گئیاں کیویں زہرا دیاں جائیاں	21
16	ریتاں تے ڈھل گئی میٹیاں چہ رل گئی	22
17	سم گئی اے رعیت زہرا دی میت	23
18	سامنے لیلیٰ دے کجھ دیر تے بہہ اکبر	24
19	لوریاں والا بھرا جھل گئیا اے جھولا تنیڈا	25
20	ٹُر چلیاں ویرن وطناں نوں میں شام دی قید نبھا کے	26
21	تیئں وطن دے وچ دربار ڈٹھے میں شام دے وچ	27
22	اے نانا جان مسافر کا آخری ہے سلام	28
23	سک دے ویلے جوان بچڑے کوں	29
24	اے چاند محرم کے تو بدلی میں چلا جا	30
25	اج پیدل ٹرنا شام تلک ظالم دا اے دستور اے	31
26	جھولا تنیڈا جھولانواں لوری تیکوں سنانواں	32
27	ماں پگ بندھا کے سہرا سجا کے جداں ٹوریا مقتل	33
28	کلام بھین بھرانواں دی رات ہوندی رئی	34
29	دیندیاں نے بھیناں لوری جگ تے	35
30	ہائے ویران گھراں وچ رووئے بیمار کھڑی	36
31	قُبرا داوین لوگوں ہائے عرش ہالوندا اے	37

کمپوزنگ: سکندر رضا بابا
فون نمبر: 0347-2100572,0342-0603210

نمبر شمار	عنوانات	صفحہ نمبر
32	میری آخری ہے قربانی منظور کریئی رب سائیاں	38
33	ڈوں پتراں کوں ڈوں بھین بھرا کربل وچ پگ	39
34	اصغر تیرے جھولے میں خاموشی بڑی ہے	40
35	کیندا جھولا جھولانواں کینوں لوری سنانواں	41
36	مینڈے سوہنے پتر کوں ویکھن دی سک ہر کوئی آن	42
37	تھی کے بے خوف توں چلا خنجر تیکوں روکن والا رئیا کوئی نیں	43
38	سرنیزیاں تے کجھ قیدی نے	44
39	اللہ سجاد دے درد مکا دے درداں نے آپ دعا کیتی	45
40	زینب دا نام ہی کافی اے	46
41	اک رات دیاں مہماناں دی مہمان نوازی کر زینب	49
42	ایتھے دھی جھن پئی اوتھے ماں جھن پئی	52
43	جب ردا سر سے چھینی میں صدا دیتی رہی	53
44	توں اکبر کل کائنات دا ہیں مینڈی کل کائنات علی اکبر	54
45	بہوں اوکھا مقتل اکبر دے بابے	55
46	بازوں جنازے نال نیں	56
47	پردیسی ہاں اللہ راسی ہاں کوئی مدد کوں	57
48	ہتھ چاہ مینڈے پئیو دیاں زلفاں چوں	58
49	آکھو کوئی حرمل نوں نہ تیر چلاوے	59
50	حسین والوں سنوا ے حسین والوں سنو	60
51		
52		
53		
54		
55		
56		
57		
58		
59		
60		
61		
62		
63		
64		
65		
66		
67		
68		
69		
70		

کمپوزنگ: سکندر رضا بابا
فون نمبر: 0347-2100572,0342-0603210

نوحہ شریف

خالق وفا دا تھک پیا زیادہ دریا تے آ کے مینڈا امان جن گئیا
ٹُریا ہے تسیا ضرباں جو وسیاں گل مشک لا کے مینڈا امان جن گئیا

غازی کوں برقعہ تطہیر آکھاں لکھ واری اپنا میں ویر آکھاں
پردہ حرم دا وارث علم دا نوکر سڈھا کے مینڈا امان جن گئیا

جنڑیاں ہے غازی سجدے کریندا زخمی نمازی سجدے کریندا
خاک شفا کوں ونج کربلا کوں قبلہ بنا کے مینڈا امان جن گئیا

ٹکرے علم دے چُن دا وداہاں آکھیاں تے چم کے لیندا وداہاں
جھنکاں وی سن دا غازی کوں چن دا باہیں کٹا کے مینڈا امان جن گئیا

پردے بچیندا اج سم گئیا اے پہرے ہڈھیندا اج سم گئیا
ملے مصطفیٰ کوں محرو ماں ماں کوں بازوں چُما کے مینڈا امان جن گئیا

ہک وعدہ آکھاں اصغر دی ویل اے پئی ماں سکینہ دے سِر دی ویل اے
جنڈھیاں ہویا اے مقتل گواہ ہے صدقہ ونڈھا کے مینڈا امان جن گئیا اے

مظلوم گوہرؔ خیمے ڈسایا چا مشک آیا غازی نیں آیا
ہن مشک سُک گئی ہر آس مک گئی مقتل کو ہا کے مینڈا امان جن گئیا

کمپوزنگ: سکندر رضا بابا
فون نمبر: 0347-2100572,0342-0603210

نوحہ شریف

تشہد دے وانگ ٹُر ٹُر یوسف ودا گولیندا اے یعقوب کربلا دا
بچڑے دے راہگذر تے ہائے، تربت ودا کڈھیندا اے یعقوب کربلا دا

ہائے ٹوریا ہا مقتل آیتاں دے سہرے پا کے ہمشکلِ مصطفیٰ کوں
بچڑے دے قاتلاں کوں ہائے مقتل ودا ڈسیندا اے یعقوب کربلا دا

جیہڑا جنگ دو ٹوریاں میں کڑیل جوان بچڑا اوں دا ضعیف پیئو ہاں
ہن کوئی گول ڈیوے ہائے، حجت پیا کریندا اے یعقوب کربلا دا

ہر پاسے نے ملائکہ ویکھو اے کربلا ہے آواز کبریا آئی
بچڑے دے سینے برچھی ہائے مقتل پیا چھکیندا اے یعقوب کربلا دا

خیمے توں قتل گاہ تائیں آغاز تھیا سفر دا خشبو نبی دی گِن کے
وعدہ مِثاق والا ہائے جن جن ودا نبھیدا اے یعقوب کربلا دا

خضر جوان بچڑا ملیا ضعیف پیئو کوں بہوں اوکھا بھیڑ دے وچ
پڑھ پڑھ کے اِنا اللہ ہائے کوئی وکھرے بوسے ڈھیندا اے یعقوب کربلا دا

کمپوزنگ: سکندر رضا بابا
فون نمبر: 0347-2100572,0342-0603210

نوحہ شریف

میرے غازی تیرے بھروسے پر کربلا کا کیا تھا میں نے سفر
اس قدر مطمعن تھا سارا گھر میرے غازی تیرے بھروسے پر

تیری زینب یقین لے کے چلی عظمِ امُ لبنین لے کے چلی
سر پہ رکھ لی بتول کی چادر میرے غازی تیرے بھروسے پر

تو نہ آیا تیرا علم آیا طوق و زنجیر کا ستم آیا
ہم چلے تھے بغیر خوف و خطر میرے غازی تیرے بھروسے پر

چاروں جانب ہیں ظلم کے پالے جمع ہیں ظلم برچھیوں والے
پھر بھی بے خوف تھا میرا اکبر میرے غازی تیرے بھروسے پر

ناز تھا کتنا اپنے بھائی پر تیرے بازوں تیری کلائی پر
نہ بنایا حُسینؑ نے لشکر میرے غازی تیرے بھروسے پر

تو بھی اب تیر کھا کے سوئے گا اس کا گھوارہ خون روئے گا
مسکراتا تھا بے زباں اصغر میرے غازی تیرے بھروسے پر

کون چادر میری اُتارے گا اور مجھے تازیانے مارے گا
سوچتی تھی تیری بہن اکثر میرے غازی تیرے بھروسے پر

ننھی ننھی سی بالیاں ہیں جہاں خون کی دھاریں کھچ نہ جائے وہاں
تھے سکینہ کے کان میں گوہر میرے غازی تیرے بھروسے پر

غم وہ ماہم بیان ہو کیسے اب نہر فرات پر جیسے
کوئی پڑھتا ہو مرثیہ نیئر میرے غازی تیرے بھروسے پر

نوحہ شریف

مینڈی بھین اُجڑی میکوں ٹور مقتل توں لُٹ نبھانویں جداں میں نہ آنواں
میں پگ بھیج ساں سجاد کیتے ایکوں پگ بھدانویں جداں میں نہ آنواں

تینڈا اپنا خیمہ تینڈے حوالے بیمار بچڑا تینڈے حوالے
منت کریندآں مینڈی پگ دا وارث لٹ توں بچانویں جداں میں نہ آنواں

اساں ہیں مبلغ اسلام کیتے میں کربلا دا توں شام کیتے
ملے جیہڑا محمل مینڈی سانگ وانگوں محمل تے بھانویں جداں میں نہ آنواں

توڑے ماں وی ہوسیں سجدے دے ویلے تینڈی لوڑ پوسیں سجدے دے ویلے
مینڈے قتل دی بن کے گواہ توں مینڈے سر تے آنویں جداں میں نہ آنواں

خود بے کفن ہاں اے وی ڈساں میں چادر دا واعدہ کیویں کراں میں
چادر دے بدلے خاکِ شفا کوں سر تے ہنڈانویں جداں میں نہ آنواں

کوئی دھی علی کوں جھنکا نیئں سکدا تیکوں رسن تاں کوئی پا نیئں سکدا
بے کس بھرا دی تبلیغ خاطر رسیاں چاں پانویں جداں میں نہ آنواں

شاہ آکھے گوہرؔ نبھ نیں سبب تے غازی دا روب اے سارے عرب تے
شام غریباں وچ پیڑے ویلے غازی سڈھانویں جداں میں نہ آنواں

نوحہ شریف

کول میں ہوندی پچھدی برچھی دا حال اکبر
حلب دی بنڑی رو رو آکھے جانا سی تیرے نال اکبر

اُجڑ گئی میں بابل دسیا، قافلے پاسے ہر کوئی نسیا
ماتم کردے آکھن سارے، آیا شبیر دا لعل اکبر

لگ دیراں میں گھبرائی، خط تے آیا موت نہ آئی
ہاشمی چن دی جنج آونی سی، ویکھن گے لوگ سوار اکبر

وین پئی کردی درداں ماری، آپ سنواراں لکھ لکھ واری
سانگ میں منگدی پر نیئں دیندے، جُڑے خون اچ تیرے وال اکبر

نیزے چڑھیا کیوں سڑبالا، سوہنا اصغر چوٹیاں والا
شاخ تے جیویں پھل کملایا، اونوں ویکھ کے روندے بال اکبر

تیرے مقتل میں ٹُر جاندی، ماں زینب دا لعل بچاندی
تیری برچھی آپ میں سیندی، بن جاندی تیری ڈھال اکبر

سڑیا چولا نیل چھپوندی، انج بنڑے دی بھین نیئں آوندی
جیویں سکینہ نوں میں تکیا، میرا ہویا جینا محال اکبر

عادلؔ جانجی خون اچ ڈب گئے، گردناں اندر نیزے کھب گئے
بن سہڑے دے حلب اچ آیا، عُروا تیرا لجپال اکبر

نوحہ شریف

بابے کوں ملن گئی ہاں میں اُتھے لُٹ پہ گئی میں ول آئی آں
مظلوم دی لاش فدک وانگوں تقسیم جو تھیی میں ول آئی آں

کجھ لہذا سَمنا چاہندی ہم ہن تیر زیادہ سینے تے
اَج پہلی واری سینے تے میکوں نیندر نیں آئی میں ول آئی آں

مینڈی پاک یتیمی مقتل وچ بابے دے نال لُٹیندی گئی
مینڈے دُر اوں لُٹ وچ گم تھیی گئے چادر نہ رئیی میں ول آئی آں

جے تائی مظلوم آلیندا ریا اے میں بیٹھی رئیی آں جھولی وچ
تھیا لُٹ دا شور تاں بولن دی فرصت نہ رئیی میں ول آئی آں

جداں ضرباں چلن شروع ہوئیاں میکوں بابے آکھیا خنجر تھلے
مینڈے قتل دی شام چدہیونی ہے تیئں پاک گواہی میں ول آئی آں

میں کیں تائیں کھڑدی بیڑ دے وچ آخر میں ویں تاں زہرہ ہاں
قاتل دا ہتھ مینڈے والاں توں پیا آندا ہائی میں ول آئی آں

گوہرؔ ماں ونگوں مقتل دے معصوماں سارے حال دیتے
اساں کُسنا اے شام دی مقتل وچ اُتھے جنج مُک گئی میں ول آئی آں

نوحہ شریف

شالا نکھڑے نہ کوئی بھیں بھرا جیویں زینب نکھڑی ویراں توں
نہ زینب وانگوں قید ہووئے نہ رووئے سر وچ مٹیاں پا

ساری رات دکھی ہائے روندی رہی تک تک ویر دے سہرے کوں
کل ڈیگر ویلے ہو جاناں اک بھین کولوں اک ویر جدا

جدوں اکبر نے آذان دیتی کرلاٹ آیا ہائے خیمیاں چوں
تینڈی اے آذان آخیری اے ساکوں ول اکبر آذان سنا

جیہڑا وارث سی میرے پردے دا عباس وی میتھوں وچھڑ گیا
گیا پانی لین سکینہ لئی سُتا نہر اتے بازوں کٹوا

بے کفن بھرا دی لاش اُتے ہائے زینب وین کریندی رہی
ہوندی سر تے میرے جے چادر دیندی چادر دا میں کفن بنا

تحریر وچھوڑا بھین بھرا مقبول کری میڈا رب سائیاں
تینڈے در تے عاشق تے اختر پئے منگدے رو رو روز دعا

نوحہ شریف

مہندی لا وے قاسم مہندی لا مہندی لا وے قاسم مہندی لا
مہندی لا وے قاسم مہندی لا وے قاسم مہندی لا

تیکوں بھیناں لاون سہرے آ کھڑیاں چار چوفیرے
نیں آ سکدی صغراں مہندی لا وے قاسم مہندی لا

کیویں جنج قاسم دی آئی اے ماں رو وے درد ستائی اے
مینوں نہ چھڈ جا بچڑا مہندی لا وے قاسم مہندی لا

جدوں بنڑا خیمے آیا پھوپھیاں نے وین سی پایا
دیتی گٹھڑی کھول ویکھا مہندی لا وے قاسم مہندی لا

توں ویر حسن دی نشانی ایں شالا جیویں مان جونی ایں
نہ کھول تعویز وکھا مہندی لا وے قاسم مہندی لا

تیرا چاچا دین دا غازی اے تینڈے بابے وانگ نمازی اے
بڑا عاشق سجدے دا مہندی لا وے قاسم مہندی لا

افضال اے درد انوکھے نے کربل وچ ہاواں ہوکے نے
دوویں اجڑے بھین بھرا مہندی لا وے قاسم مہندی لا

نوحہ شریف

نیں بند ہو سکدی دنیا توں شبیر دی ماتم داری
بنیاد رکھی اس ماتم دی شبیر دی بھین پیاری

جیہڑی پیو دے سامنے نیں آہندی کیویں وچ بازار دے آگئی اے
پیو باقر دا رہیا رت روندا کر یاد اے زندگی ساری

کر شام شہر برباد دیندی جے چاہندی دھی حیدر دی
پر دین دی خاطر پتھر جلے ماں عون دی دردا ماری

عباس دی مرشدزادی دے کیا ساجد درد ونڈھا وے
جنیں ویر شبیر دے غم دے وچ ہائے روندیاں عمر گزاری

نوحہ شریف

بابل حوائج حیدر دا لعل اے پیکر وفا دا مولا عباس اے
زہرا دا صدقہ سن لے دعانواں دُکھیاں دی مولا تیرے تے آس اے

تیرے علم توں ملن شفانواں توں ٹالیاں نے مولا قضانواں
دیویں توں بچڑے مانواں نوں مولا نیں ٹال دا اے تیری خدا اے

تیرے تے راضی اے پاک زہرا ممنون تیرے امام باراں
منظور کر لے توں سب دعانواں ہر ماتمی دی تیرے تے آس اے

مشکل کشا توں حاجت روا توں وچ شام زینب دی رہی صدا توں
آباد کر دے ہر ماں دی جھولی تیرے علم وچ اصغر دی پیاس اے

مقروض جیہڑا وی ہے مولائی کر اُس دی مولا مشکل کشائی
صدقہ سکینہ دا مولا غازی کر مومناں دی حاجت روائی

ہمشکل حیدر دوجا علی اے حیدر دے وانگوں شیر جلی اے
تو کبریا ایں مولا وفا دا تینوں دعا تے زہرا دی خاص اے

جس نوں وی چاہنویں دیں بادشاہی تیرا علم اے دیوے گواہی
اج وی بلند ہے پرچم اے تیرا جو پیاسیا دے غم وچ اُداس اے

جوہر دیاں سن مولا دعانواں ہر وقت دیوے ایہو صدانواں
کرب و بلا دی دھرتی تے مولا غم خوار تیرا پاوے قضا اے

نوحہ شریف

اساں مہمان ہیں غازی اے لُٹ جانے ردا جانے نہ توں ہوسیں نہ میں ہوساں
بھرانواں دے قتل جانڑن تے ضرباں دی گوا جانے نہ توں ہوسیں نہ میں ہوساں

لُٹی ہوئی بھین دے کولوں کفن منگنا مناسب نیں
غریباں دے کفن جانڑن تے ہون خاکِ شفا جانے

ادھم دی رات توں گن کے ظہر تائیں لوڑ پہرے دی
ولہ جانڑن لٹن والے تے ادھ وچ خیمہ گاہ جانے

جنن دے بعد بچڑے کوں میں پگ کرنی روا ناہی
بندھن والا علی جانے بندھاون والی ماں جانے

میں ڈس چھوڑے سکینہ کوں سمی عابد دی باہیں تے
او قیدن بھین جانے تے او رت روندا بھرا جانے

اساں تاں بھین دے محمل کولوں ہُن تھیں جدا ونجناں اے
جنازے ساڈے جانڑن تے زمین کربلا جانے

اساں اپنی حیاتی وچ بنائے ہن بھین دے پردے
تے ہن فیضہ دی کنڈھ جانے تے ملکہ اے حیا جانے

میں تینڈے بعد علم کرنا اے حوالے بھین دے غازی
لُٹی تطہیر جانے تے علم دا آسرا جانے

اساں کیا سوچنا اے گوہر جو کن ویسی علی دی دھی
اوں دے محمل دا راہ جانے تے اوں دا فیصلہ جانے

نوحہ شریف

بھرا تے بھین دے روون دی رات دھم گئی اے آذان دے بچڑا
تینڈی آذان دے ویلے نماز رو پئی اے آذان دے بچڑا

مینڈا غریب صحابی بھرا حبیب سنے تینڈی آذان ہے جیند اجیند انصیب سنے
سنبھال صغراں مصلہ وطن تے بہہ گئی اے آذان دے بچڑا

مینڈی ضعیفی دا بجھ دا ہویا مقدر ہے توں کربلا دا لٹیندا ہویا پیغمبر ہے
تینڈی آذان سنن لئی بتول ٹُر آئی اے آذان دے بچڑا

میں کربلا کوں معلیٰ پیا بنیدا ھاں تینڈی آذان توں وعدہ پیا کریندا ھاں
جا گیر خاکِ شفا دی جو تیرے ناں تھئی اے آذان دے بچڑا

میکوں ضعیف کیتا ہے تینڈی آذان اکبر آخراں وقت دے کیتے تھیوں جوان اکبر
نبی دی پاک نبوت شباب وچ آئی اے آذان دے بچڑا

ہنے رباب تے گوہر لبیک کرنی اے سن آذان جو اصغر نماز پڑھنی اے
شبیہ سورۃ اے کوثر کوں پیاس بھل گئی اے آذان دے بچڑا

نوحہ شریف

حسین توحید دا مقدر حسین عبرت بھری صدا اے امیر وی اے غریب وی اے
حسین مخدوم عالمین اے حسین مظلومِ کربلا اے امیر وی اے غریب وی اے

امیر ایں جیا جو اھیندا بچپن مہر نبوت دا مان ڈسدا اے
غریب ایں جیا ضعیفی دے وچ جنازے چاچا کے تھک پئیا اے

امیر ایں جیا جو اھیندا کمسن سپاہی مولا علی دے وانگوں
غریب ایں جیا جو اھیندا اصغر ہتھاں اتے کر گیا قضا اے

امیر ایں جیا جو بھین اھیندی شرم دی ملکہ حیا دی ملکہ
غریب ایں جیا جو اھیندے شہر اچ اوہا ڈکھی بھین بے ردا اے

امیر ایں جیا جو اج وی جاری کفن دی خیرات کربلا وچ
غریب ایں جیا جو آپ مولا حشر تائیں بے کفن رہیا اے

امیر ایں جیا جو اپنے غم دا خزانہ گوہر کوں بخش چھوڑے
غریب ایں جیا جو اھیندا ماتم اھیندی غریبی دی انتہا اے

نوحہ شریف

تقصیر تے نیں کوئی سید دی ہویا ویری کل زمانہ اے
ہے آخری رات مسافراں دی کل خبرے کی ہو جانا اے

اج رات نوں رج رج کے تک لو زہرہ دا ویڑا وسدا اے
بس تھوڑی دیر بہاراں نے ایناں فجرے لُٹیا جانا اے

شاہ کھچیا تیر نوں گل وچوں اصغر نے اکھیاں میٹ لئیاں
جیہڑا جھولے دے وچ سوندا سی اونے خاک تے ڈیرا لانوا اے

ارمان حسن دی بیوا دے شاہ گنڈھ وچ بن کے لیائے نے
ماں لاڑے پُتر نوں کی ویکھے سر سہرا نہ ہتھ گاہنا اے

تک رنگلی جوانی اکبر دی برچھی دا سینہ چیر گیا جئے
تاریخ نوں آکھو یاد رکھے اے صغراں دا نذرانہ اے

نبی پاک تے رات نوں صحرا چوں رہے چُن دے تکھیاں سولاں نوں
زہرہ اس تھاں نوں رہی چمدی جتھے سر سجدے وچ آنا اے

شبیر تیری تربیت نے مانواں دی فطرت بدل دیتی
زینب نے کمراں کسیاں نے پتراں نے مرن لئی جاناں اے

اینوں من تے سہی آزما تے سہی اینوں دل دے دُکھڑت سنا تے سہی
جیہڑا ہر مشکل حل کردا اے پنجتن دا پاک گھرانہ اے

شاہ برچھی دا پھل کھچ لیا اے اکبر نے کلیجہ پھڑ لیا اے
اینے سینے توں ہتھ نیں چکنا اینے ماں توں زخم لکانا اے

کی رُڑیا پانی مشک وچوں عباس دا دل وی ڈب گیا جئے
تیرے ماشکی چاچے نے بی بی ہن خیمے ول کے آنا نیں

کربل دے وچ تے بیبیاں نے جو ہونا ایں سب تکنا اے
زہرہ دا اے دن دسویں دا بس تڑف دیاں لنگ جانا اے

لکھنا واں نوحے ہو گیا اے احسان بتول دے بچڑے دا
میں جعفری نوحہ خواناں وچ بس اپنا ناں لکھ واناں اے

نوحہ شریف

مجبور ہو گئیاں کیویں زہرا دیاں جائیاں
اٹھ پہر بھرنواں دیاں لاشاں تے نہ آیاں

لبھیا بھرا دا لاشہ جو پتھراں نوں ہٹا کے
گل چم دیاں بھرا دا رہیاں درد ستایاں

مشکل دے نال آگیئاں ہائے لاشے بھرا تے
دے جھنڑکاں شمر لاش اُتوں بھینیں اُٹھایاں

ہووی سلام آخری ہُن بھین دا ویرن
رب جانے ملکنیاں نے کدوں ویر جُدائیاں

اگ خیمیاں نوں لا کے ریئے ہسدے شرابی
چوں گردوں گھیریاں کیویں گستاخ سپاہیاں

ہتھ رسیاں پا کے بیبیاں نوں شام ٹُر پیئے
ہائے وانگ مجرماں کیویں درد درد نے پھیرائیاں

دربار اچ پیشی اے علی مولا دی دھی دی
لوکاں نے سارے شہر دیاں گلیاں سجائیاں

سجاد اے کہندا سی چراغاں نوں بجھاؤں
اج غازی دیاں بھینیں نے بازار اچ آئیاں

طاہر نے لکھیا نوحہ علی مولا دی دھی دا
غیور نے کجھ نوحے دیاں ستراں ودائیاں

نوحہ شریف

ریتاں تے ڈھل گئی میٹیاں چڑل گئی ماں نوں رووا وے قاسم دی مہندی
گُبرا دا بابا چادر وچھا کے چن چن کے پاوے قاسم دی مہندی

کجھ مہندی گھوڑے سماں چہ لے گئے کجھ ایندے ٹکڑے مقتل چہ رہ گئے
سید مسافر قاسم دی ماں توں کیویں لُکاوے قاسم دی مہندی

کربل چہ سید اے وین پایا کلا ہا نانا زہرا دا جایا
کوثر کنارے مینڈے ٹُر گئے سارے کیہڑا اُٹھاوے قاسم دی مہندی

خیام اندر جدوں مہندی آئی بنڑے دی ماں نے سر خاک پائی
بنڑی دا بابا بھینی بولا کے رو رو وکھاوے قاسم دی مہندی

پتراں نوں لوکوں سہرے جے لاؤں قاسم دی پہلاں مجلس کراؤں
بنڑے نوں آکھوں شگناں دے ویلے او بھل نہ جاوئے قاسم دی مہندی

توقیر اودے توں سین راضی مظلوم کربل دی بھین راضی
قاسم دی تربت دل وچ وسا کے جیہڑا سجاوے قاسم دی مہندی

نوحہ شریف

سم گئی اے رعیت زہرا دی میت لُک لُک کے چیندا اے قسمت علی دی
میت چواوے سلمان آوے ویہڑے سڈھیندا اے قسمت علی دی

زینب توں پانویں امڑی دا ورثہ ہن رج ہنڈھانویں امڑی دا ورثہ
زہرا دے ہسے جیہڑی زخمی چادر او دھی کوں ڈھیندا اے قسمت علی دی

کڑیاں دا موسم آون توں پہلے گھر توں جنازہ چاون توں پہلے
پتراں توں لگ کے دھیاں توں جُھک کے تشناں چمیندا اے قسمت علی دی

میت تیار اے ادھ رات ویلے یاد آئے بازار اے ادھ رات ویلے
بچڑی کوں گل لا ہر موڑ ہر جا گن گن ڈسیندا اے قسمت علی دی

رب جانے زینب کیوں نیں آلیندی بابے دا دامن کیوں نیں چھوڑیندی
امڑی دا چہرا برقعہ ڈھلیسی برقعہ چھوڑیندا اے قسمت علی دی

میں ہاں وطن ہے زہرا دی قسمت ملیا کفن ہے زہرا دی قسمت
محروماں ماں دا پرسہ ردا دا شاہ دھی کوں ڈھیندا اے قسمت علی دی

روندا ہا گوہر مظہر العجائب سڈھ سڈھ کے دھی کوں ام لمصائب
گھن ٹیک ماں دی زینب نیں باہندی شاہ جھولی پیندا اے قسمت علی دی

نوحہ شریف

سامنے لیلیٰ دے کجھ دیر تاں بہہ اکبر
میں ترس گئیاں کدی ماں آکھے ہک وار تے کہہ اکبر

عباس گواہ ہے میڈا نیں نام لانواں گئی تیڈا
میڈوں اکبر نے ماں آکھیا اے میرا وعدہ ہے اکبر

ہر سال بناندی رئی آں سوچاں چہ سجاندی رئی آں
اوسال اٹھارہ دے چولے تو ویکھ لے پئے اکبر

عباس دا اے احسان ایں اج اکبر میرا مہمان ایں
زینب توں لیلیٰ دے تائیں کیتا فاصلہ تے اکبر

جس ماں پروان چڑھایا تینوں سہرا جئیں نیں لایا
شگناں دیاں ریجاں توں پہلاں اودی وات تے لے اکبر

نوحہ شریف

لوریاں والا بھرا جھل گئیا اے جھولا تیڈا شام ویندی پئی آں اصغر ویر وے ہن الودع
دیواں لٹ دا حال کیا راس آئی نیں کربلا شام ویندی پئی آں اصغر ویر وے ہن الودع

ڈیکھ ہتھ آزاد نیں جھولی وی آباد نیں بھین تے ماں کول بچیا کجھ وی تیڈے بعد نیں
اُجڑی کوں اے تاں ڈسا کیویں جیساں تیں سوا شام ویندی پئی آں اصغر ویر وے ہن الودع

کیا ڈسا بے شیر وے اپنی میں تقدیر وے بہوں میکوں بابے دا قاتل جھنکاں دیندا ای ویر وے
ہے تیڈی مقتل گواہ کجھ وی نیں ساڈا رہیا شام ویندی پئی آں اصغر ویر وے ہن الودع

تیر جھل کے سم گئیاں ایں دے کے وکھرا غم گئیاں ویر ملکولموت توں ویں توں کر اماتم گئیاں
ڈیکھ روندی رئی قضا آخری تیڈی ادا شام ویندی پئی آں اصغر ویر وے ہن الودع

پھل جیا تیڈا بدن ہے جو محتاج کفن وقت ہوندا بخت ہوندا کر کے میں ویندی دفن
پئیو وانگوں توں بے نوا ماں وانگوں میں بے ردا شام ویندی پئی آں اصغر ویر وے ہن الودع

لوری سن ہمشیر توں اُجڑی میں دلگیر توں رج ہنڈانویں ویر شالا ویر دی جاگیر توں
ہاں کھڑی دیندی دعا ہتھ میں رسیاں نال چاہ شام ویندی پئی آں اصغر ویر وے ہن الودع

دکھ دا دن ڈھلنا نیں میں تاں ول ولنا نیں اوتھ قبر میڈی دی جاہ ہے دیوا جتھ بھلنا نیں
بھین قربان آکھیا زخمی گل چم ویر دا شام ویندی پئی آں اصغر ویر وے ہن الودع

نوحہ شریف

ٹُر چلیاں ویرن وطناں تے میں شام دی قید نبھا کے نانے دا دین بچا کے
لے چلیاں تیریاں یاداں نوں سینے دا درد بنا کے

مُڑ مُڑ کے لوکی پچھدے سن اے کیہڑی بھین حسین دی اے
سر ننگے پیدل ٹُر دی اے جیدی ماں وارث کونین دی اے
چولے وچ بانواں ٹر دی اے رسیاں دے داغ لُکا کے

اِس لوٹے ہوئے قافلے نوں لے کے جدوں شہر مدینے جانواں گی
جو گزری وچ بازاراں دے سارا شام دا حال سنانواں گی
دل کھول کے ویرا رونواں گی نانے دی قبر تے جا کے

ایسا ظلم کیتا میرے کنبے تے تا حشر بھولایا جانا نیں
ساری زندگی ماتم میں کرنا اے مشن مٹایا جانا نیں
گٹ پانی بدلے مار دیتا اصغر نوں تیر چلا کے

اے ساری زندگی بھولنا نیں جیہڑا ظلم ہویا مظلوماں تے
بے جرم تماچے مارے نے ہائے اک چھوٹی معصوماں دے
ہائے عاشق نوحہ لکھدا اے اکھیاں چوں نیر وہا کے

نوحہ شریف

تیئں وطن دے وچ دربار ڈٹھے میں شام دے وچ دربار ڈٹھا دبار نہ ہائی کوئی مقتل ہائی
تیئں بس روندا کرار ڈٹھا میں رت روندا سالار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

تیکوں ہک محسن دی میت ملی توں روندی گئی ایں قبر تائی
میں آپ 72 جنازیاں دا سجاد دی کنڈھ تے بھار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

تیئں فدک دا صرف سوال کیتا میڈے 64 سوال ہن چادراں دے
تیکوں ہک انکار چہ ضرب لگی میں ضرباں وچ انکار ڈٹھا دبار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

تیکوں جھنک ملی عمران کندھے میں کڑیاں پا کے پیش تھئی
میں اپنے سر تے اوں ویلے جھک دا جعفر طیار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

دربار توں واپس آ کے توں شبیر کوں کفن اچ روندی گئی
میں تاں اوتھ اپنی چادر دا شبیر کوں ماتم دار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

شاہ یان جداں تاریخ دے وچ زینب دی پیشی درج تھئی
سجاد وانگوں ہر نوحے کوں رت روندا زارو زار ڈٹھا دربار نہ ہا کوئی مقتل ہائی

نوحہ شریف

اے نانا جان مسافر کا آخری ہے سلام
آپ کے شہر میں پھر لوٹ کر نہ آؤں گا

چراغ آپ کے روضے پہ جلانے کے لیے
بیمار فاطمہ صغراں کو چھوڑ جاؤں گا

وہ بیابان جہاں انبیاء بھی رک نہ سکے
اسے میں اپنے لہو سے چمن بناؤں گا

سارے عالم میں رہے گی تاحشر جس کی ضیاء
وہ ایک جنگلِ پُرخار میں جلاؤں گا

کلمہ گوہ اب تو یہاں رہنے نہیں دیتے مجھے
کربلا جاکے نیا شہر میں بساؤں گا

کیا جو روزِ ازل آپ سے وعدہ میں نے
خدا نے چاہا تو ہر حال میں نبھاؤں گا

میں اپنی پاک شہادت کی چشمِ دید گواہ
بتول زادیوں کو ساتھ لے کے جاؤں گا

زمانہ روئے گا سرور میری غریبی پر
بہن کے سامنے سجدے میں سر کٹاؤں گا

نوحہ شریف

سِک دے ویلے جوان بچڑے کوں پگ بدھیندا اے حسین تھک پوندا اے
اناللہ دی صرف ہک آیت پڑھ سنیندا اے حسین تھک پوندا اے

ڈیکھ تحتُ الحنق پیغمبر دا ڈھل گئی ہے بتول دی چادر
کمنبدے ہتھ نال سر بتولاں دے بُرقعے ڈھیندا اے حسین تھک پوندا اے

پتر مہمان ہوئے لہذے دا پئیو دی سانواں تو دید ہٹ دی نیں
جنگ توں ٹورن توں پہلے اکبر دے ساہ گنیندا اے حسین تھک پوندا اے

ہائے جنازہ تیار اکبر دا مصطفٰی عالمین دا سج گئیا اے
آخری وار سوہنے اکبر دا منہ ڈکھیندا اے حسین تھک پوندا اے

انویں ڈسدا اے جو وقت نیں ملنا پئیو کوں ایندا جگر چنن کیتے
سینے برچھی لگن توں بہوں پہلے ہاں ملیندا اے حسین تھک پوندا اے

ایں جئی پگ پتر کوں جہاں اتے کوئی پیغمبر نیں بندا سکیا
موت دی پگ جو ہے تاں اوں پگ دا لڑ ولیندا اے حسین تھک پوندا اے

نوحہ شریف

اے چاند محرم کے تو بدلی میں چلا جا
تجھے دیکھ کے مر جائے نہ بیمار ہے صغراں

گھر زہرا کا لُٹنے کی خبر توں نے سنائی
تجھے دیکھ کے روتی ہے محرم میں خدائی
چودہ سو برس بیتے سب کرتے ہیں شکواہ

وعدہ جو کیا بہن کو سینے سے لگاتے
میں شادی کروں گا تو تیرے پاس ہی آکے
میں چاند محرم کو لوٹوں گا نہ گھبرا

ملنے کے لیے بھائی کو بے چین بڑی ہے
کب سے علی اکبر کی یہ راہوں میں کھڑی ہے
بچھڑی ہے یہ مدت سے اسے توں نہ نظر آ

بہنوں کا تو بھائیوں سے رشتہ ہی عجب ہے
تم بھول گئے مجھ کو یہ کیسا غضب ہے
اس آس پہ زندہ ہوں دیکھوں تیرا سہرا

صغراں کے نصیبوں میں تو رونا ہی لکھا ہے
بیمار معصوماں کو ملی کیسی سزا ہے
خط آیا نہ اکبر کا روتی رہی صغراں

نوحہ شریف

اج پیدل ٹُرنا شام تلک ظالم دا اے دستور اے پندھ شام اجاں بہوں دور اے
سجادا اے بیڑیاں کڑہیاں وچ اتوں ظالم بہوں مغرور اے پندھ شام اجاں بہوں دور اے

نیں غازی ویرن نال میرے ہائے روندیاں پردے داراں نے
ایناں اوکھیاں راواں وچ ساکوں آئے ویکھن لوک ہزاراں نے
خالق دی پاک رِضا خاطر ساکوں ہر صدمہ منظور اے

سر سانگاں تے شہزادے ہن روندا خون دے اتھروں عابد ہے
کلثوم تے زینب باج ردا سر ننگے ہن مستوراں دے
جاہ جاہ تے بارش پتھراں دی زخماں توں عابد چور اے

منہ والاں نال لوکیندی اے دھی ثاقی اے کوثر دی ویکھو
ہر جاہ تے بیڑھ شرابیاں دی آکھے وے ظالم زینب رورو
نانے دین لئی اماں ساکوں کرنا سفر ضرور اے

کیتے ظلم نبی دی آل اتے امت دیاں بے پروایاں نے
ہائے کر کہ قیدی شامیاں نے ساکوں رسیاں آن پوانیاں نے
ہوئیاں زخمی تلیاں ٹُرٹُر کے کھوئے رو رو ہر مستور اے

کربل توں کوفہ شام تائیں پندھ پیدل پردے داراں دے
نیں عاشق بھلنے اوں منظر بازاراں تے درباراں دے
اسلام دی خاطر سیداں نے کیتے اوکھے سفر عبور اے

نوحہ شریف

جھولا تینڈا جھولانواں لوری تیکوں سنانواں مینڈا صغیر ویرن
لکھ وار صدقے جانواں ہاں نال تیکوں لانواں مینڈا اصغیر ویرن

جھولے تینڈے کوں اصغر رج کے ناں میں جھولایا
ارمان ہے جو تینڈا جھولا نہ تیئیں ہنڈایا
آویر تیکوں چانواں چاکے میں جھولی پانواں مینڈا صغیر ویرن

تینڈے وانگ ویر تینڈا مہمان ڈسدا اے جھولا
میکوں تاں خون دے وچ دل تانگ ڈسدا اے جھولا
دے بھین کوں صلانواں کیویں تیکوں بچانواں

بابے دی رئیس سرخ اے تینڈی قباء وی سرخ اے
چمیا جو ہے میں تیکوں مینڈی ردا وی سرخ اے
سن بھین دیاں صدانواں کیوں رک گئیاں نیں سانواں

ہنجوآں دے نال اصغر تیکوں غسل ڈھیوانواں
اپنی ردا دا تیکوں اصغر کفن پوانواں
پلکاں دے وچ سمانواں کیں جاہ قبر بنانواں

پورا اے میں ڈوکھی دا ارمان تھیندا راسی
محشر تائیں اے تینڈا جھولا جھولیندا راسی
منگسن نا پتر مانواں پئی دیندی آں دعانواں

نوحہ شریف

ماں پگ بندھا کے سہڑا سجا کے جداں ٹوریا مقتل جند جان بنڑا
امڑی نیں لایا اُمت لہایا بن وچ سمجھ کے مہمان بنڑا

ٹُریا جو ماں دا مقصوم قاسم ترا ے ڈھن دا پیاسا معصوم قاسم
روسین آکھے کر وین آکھے کائنات تیتھوں قربان بنڑا

ارمان قاسم تینڈی ہر ادا دا مہندی لہو دی سہڑا قضا دا
آکھے شاہِ کربل بنی سیج مقتل تینڈی موت کر گئی حیران بنڑا

رورو کے دامن دے وچ آبادا ے ودا چن دا اے سید پھل انا ما دے
ہر ورق چیندا اے آکھیاں تے لیندا اے اِیکوں سمجھ کے قرآن بنڑا

سمنا دے کیتے بنڑا جو آیا امت نے لٹ دا چا مینہ وسایا
کیا حال تھی گئے پامال تھی گئے کر ماں دا ویہڑا ویران بنڑا
بہلول ساکوں اے درد کھا گے قائم سخی کوں وی رت روا گئے
سہڑے لکھوں ہاں جگ تے پڑھوں ہاں نوحے دا بن یا عنوان بنڑا

نوحہ شریف

کلام بھین بھرانواں دی رات ہوندی رئیی
قرآں پڑھیندا رئیا تے نماز روندی رئیی

عباس پہرے وی ڈیندا تے نال روندا رئیا
تے روندا ویکھ کے غازی کوں بھین روندی رئیی

حسین بھین دے بازوں تے وال چمیندا رئیا
تے بھین بھائی دی گردن تے بوسے دیندی رئیی

حسین ستر قدم دھیاں وچ تے گُس دا رئیا
تے گُس دا ویکھ نمازی دی بھین روندی رئیی

قاسم دی شادی دیاں عجیب ریتاں ڈھلیاں نے
عجیب لاش بنڑے دی پامال ہوندی رئیی

نہ چڑھے ڈھاویں دا دن اے تے ناں میں اجڑاں ہاں
تے رات اج دی مکے نا دعا منگیندی رئیی

نوحہ شریف

دیندیاں نے بھیناں لوری جگ تے اپنے ویراں نوں
کلی صغراں باجھ بھرانواں روندی اے تقدیراں نوں

اصغر تیری یاد ستائے پل وی چین نہ آوے
ڈیکھ کے خالی جھولے نوں میرا ساہ اُکھڑدا جاوے
ہوندے نے بہوں چاہ ویراں دے ہائے ڈکھیاں ہمشیراں نوں

اصغر تیرے چولے بنائے جنج اکبر تے پانواں گی
کر کے آپ تیار میں تینوں ویرن گودی چانواں گی
بابا سن لے عرض توں میری موڑ لے واپس ویراں نوں

کیویں بھلانواں ویر وچھوڑا ڈس دے اج توں مینوں
ہر ویلے پئی نیئر وھانواں بھل نیں سکدی تینوں
توں جد کول نیں ہن میرے کی کرنا جاگیراں نوں

دیکھیا خواب اج اصغر نوں تیرا نے گھیرا پایا اے
حوصلہ اے علی اصغر دا تیراں تو نیں گھبرایا اے
چھ ماہ دے معصوم اصغر نے ہس کے جلیا اے تیرا نوں

پھل تو نازک گردن تے تین نوکا تیر چلا کے
کی ملیا بے دیناں نوں صغراں دی آس مکا کے
قمر نہ خوف خدا دا آیا بے قدراں بے پیراں نوں

نوحہ شریف

ہائے ویران گھراں وچ روئے بیمار کھڑی
ایسے وچھڑی نہ ملی بھین علی اکبر نوں کدی

آجا پردیسیاں ویرا میں تیرے راہ ویکھاں
جوڑا شگناں دا بنایا میں ویرا تیرے لئی

جیوندی مر جائے گی صغراں نے جدوں اے سنیا
لگ گئی اکبر دے کلیجے نوں ظلم دی برچھی

نال اصغر نون وی لے آوے جے علماں والا
فیر میں جان نہ دیںواں کدی ساری زندگی

میں ہاں بیمار ویرا کیویں تیرے کول آنواں
سانواں گن دی ہوئی ہمشیر نوں مل جا چھیتی

خیر ہوئے تیری اکبر میں دعانواں منگدی
توں تے ستویں نو ویر لین مینوں آنا سی

اللہ جانے کیویں نبھدی اھیدی کلیاں اختر
جاگ کے راتاں گزارے سین خواباں دی ڈری

نوحہ شریف

قُبرا دا وین لوگوں ہائے عرش ہلاندا اے
شبیر جوڑ ٹکڑے جد شکل بناندا اے

تقسیم ہوئی مقتل انج حسن دی نشانی سماں دے ہیٹھ رل گئی قاسم دی ہائے جوانی
کدی لاش اُتے او سہڑا کدی گانا سجاندا اے

شبیر نے لاڑے دا تحت الحنق ولایا درداں دی ماری زینب روآکھے امڑی جایا
بنڑے دے کوئی جگ تے انج شگن مناندا اے

آکھے لاش تے رورو کے ارمان بچڑا تیرے وچ خون رل گئے نے تیرے شگناں والے سہرے
پھل شگناں والے سید پیا لاش تے پاندا اے

بنڑی دی ویکھ فرواروندے نے کپڑے کالے بنڑے دے نیں لبدے ہتھ ماں نوں مہندی والے
ہائے گھٹڑی کھول سید پیا ٹکڑے بناندا اے

اوسے دا جگر رن وچ پامال ہو گئیا اے جدے کفن دا سنگ تیرا رنگ لال ہو گئیا اے
رو حسن دی اے ماں نوں جبرئیل ڈساندا اے

اوں کربلا دا منظر میکوں خون ہے رواندا خورشید کنج ڈساوے کی یاد ہے آجاندا
کوئی پتراں نوں لا سہرا جدوں لاڑا بنادا اے

نوحہ شریف

میری آخری ہے قربانی منظور کریں رب سائیاں
میرا اصغر پیاسا تین دن دا تینوں دین گے تیر گوائیاں

میں جا کے پتر نوں لے آیا اجے پیدل ٹرنا سکھیا نیں
میرا اصغر تیر دے قابل نیں حرمل دیاں بے پروایاں

ماں آخری ویلے بچڑے نوں اے چم چم کے پئی کیندی سی
میری گود اجاڑ کے ٹر چلیاایں مینوں خوشیاں راس نہ آیا

جدوں جمدے پتر تے بھیناں نوں اے دل وچ آساں ہوندیاں نے
تینوں سہرے لانے بابل نے اساں لینیاں واگ پھڑائیاں

جیہڑا خواب خلیل نے ویکھیا سی میں دتیاں او تعبیراں نے
میں گھبرو پتر دے سینے چوں کڈھ برچھیاں آپ ویکھائیاں

کدی پتر دی لاش نوں لے آیا کدی بازوں علماں والے دے
ایس ظلم دے دشت اچ بچپن دا ہائے وعدہ آپ نبھائیاں

ایس پتر دی عمر نوں ویکھ زرہ اے تیر وڈا اے اصغر توں
میرے نانے رسول نوں قبر دے وچ اے درد ہی خون رُلائیاں

ایندی بھین معصوم نوں آساں نے میرا اصغر واپس آوے گا
جینے چک کے ویر نوں گودی وچ نہ لوریاں رج سنائیاں

صدقہ معصوم علی اصغر دا نالے قاسم دا نالے اکبر دا
تیرا غم سردار عبادت ہے آکھیاں نوں جھڑیاں لائیاں

نوحہ شریف

ڈوں پتراں کوں ڈوں بھین بھرا کربل وچ پگ بندوائی ہک فجر ویلے ہک عصر ویلے
ہک پگ ہائی تحت الحنق والی بائی سر سجاد تے آئی ہک فجر ویلے ہک عصر ویلے

ہک پگ دا رنگ ہائی اکبر دے چہرے دے وانگوں نور جیا
بائی پگ سجاد کوں آن ملی جیہڑی خون اچ تر دی ہائی ہک فجر ویلے۔۔۔۔

ہک پگ ہائی موت دے موسم جئی اکبر دی لاہندی مس لک گئی
بائی پگ بے کفن جنازیاں جئی جیندے بھار ہائی کمر نیوائی ہک فجر ویلے۔۔۔

ہک پگ دے نال حسین کیتا تیار جنازہ اکبر دا
پا پاک جوانی عابد دی بائی پگ دے وچ دفنائی ہک فجر ویلے ہک۔۔۔

ہک پگ میدان دے وچ گوہر جداں تھئی کے سرخ لُٹیچ گئی
بائی پگ ہمشیر دے کفن کیتے زنداں تائی سید لوکائی ہک فجر ویلے۔۔۔

نوحہ شریف

اصغر تیرے جھولے میں خاموشی بڑی ہے
پانی لیے سکینہ حیران کھڑی ہے

یہ کون ہے کانوں سے لہو بہتا ہے جس کے
تیروں سے بھرے شخص کے سینے پہ پڑی ہے

قاصد یہ خواب جا کے توں بابا کو سنا دے
چیخیں ہیں صدائیں ہیں اور آگ بڑی ہے

اک نوک آزما رہی ہے صبر شاہ کا
ہمشکل مصطفیٰ کے جو سینے میں گھڑی ہے

زیور کیا شبیر نے کربل کی زمیں کو
ہر لاش نگینے کی طرح اس میں جھڑی ہے

نوحہ شریف

کیندا جھولا جھولانواں میں کینوں لوری سنانواں
اصغر توں ٹر گئیا ایں ہن کینوں کھیڈانواں

زندان دی اے گرمی روندی سکینہ سم پئی
اساں قیدیاں دی بچڑی اج پہلی رات ڈھم پئی
اصغر تیری یاداں وچ پئی رونواں تے کرلانواں

مینڈا بچڑا شام ڈھلدی تینڈی یاد ستاوندی اے
وین اک سکینہ کر کے ہر کس نوں روواندی اے
زندان وچوں آون رووَن دیاں صدانواں

تینڈے گل کوں چیریا اے حرمل دے تیر وزنی
تینڈا بابا تھی گیا ہے اوں تیر نال زخمی
مینڈی جھولی کیتی خالی بے جرم بے خطانواں

آلِ عبا دے غم وچ ہو گیا اے بدر فقیر اے
ہر بندہ اے خدا دا روندا پیا ضمیر اے
شالا قید معصوماں نوں تتیاں ناں لگن وانواں

نوحہ شریف

مینڈے سوہنے پتر کوں ویکھن دی سک ہر کوئی آن لہاوے جیں ملنا اے دیر نہ لاوے
ہوسکدا اے تحت الحنق وچوں ول صورت نظر نہ آوے جیں ملنا اے دیر نہ لاوے

تیاری دی تکمیل تائیں مہمان ہے پتر مسافر دا
ایہہ اوکھے وین حسین کرے ول پگ دے پیچ ولاوے

مینڈا داھڑی لہندا ٹر دا پئیا اے پڑھ تسبی اناللہ دی
جنئیں ٹور محمد ویکھنی ہے اکبر توں دید نہ چاوے

اکبر کوں ملن جو آئے اصغر سینہ ہائی تسدے سیک دے وچ
گل ویر کوں لگ کے تڑپ گیا اصغر کوں چین نہ آوے

کوئی ایں جیا سوہنا لگدا ہے مینڈا بچڑا تحت الحنق دے وچ
اکبر دی پاک جوانی وی کھڑی اکبر نوں پرچاوے

ہک جھولی پاون والی ماں پئی پالن والی ماں آکھے
کر تحت الحنق کوں ہک پاسے ساکوں اکبر روپ ڈیکھاوے

دستور ہے مس لاہندا بچڑا چیندے گوہر لاشہ بابے دا
تینڈے بعد اکبر ہن لاش مینڈی کوئی چاوے یا نہ چاوے

نوحہ شریف

تھی کے بے خوف توں چلا خنجر تیکوں روکن والا رئیا کوئی نیں
ایکوں ہن مان علماں والے تے نال ایندے غازی بھرا کوئی نیں

ایندے اکبر عباس کُس گئے ہن اھیندا کوئی نیں مدد کرن والا
ہن اے ہو کے ڈیوے غربت دے اھیندی سننی کہیں صدا کوئی نیں

ہے بہوں تیز اے خنجر تینڈا تے مینڈے ویر دا ہے گل نازک
جیویں ایکوں پیا کوہیندا ایں توں اینوں اج تائی کوئی کوٹھا کوئی نیں

میں ہاں توقیر منگتا اوں در دا جتھوں ملدا خزانہ ان کھٹ ہے
میکوں نوحے دا مِل خزانہ گئیا اے ایکوں ود پئی کوئی عطا کوئی نیں

نوحہ شریف

سر نیزیاں تے کجھ قیدی نے او قافلہ یا رب کدھر گیا
او راہواں اچ تائیں روندیاں نے جتھوں چن زہرا دا گزر گیا

نہ چدراں نہ سر تے سایہ قافلہ اک دربار اچ آیا
پاک شریف گھرانے نوں ماحول شرابی ٹکر گیا

کوفے دی جاگیر دی مالک بن چادر تطہیر دی وارث
میں اجڑی جس ویر دی خاطر ویر وی میتھوں وچھڑ گیا

موڑ اتے خلقت عام اے عابد پوچھیا ایہو شام اے
کجھ برقعے کجھ چادراں قیدی منگدا شام اچ اپڑ گیا

اجڑے گھر دی خاک اڑا کے زینب روندی ویر کوہا کے
وسدا گھر ماں زہرا دا اٹھ پہر اچ کیویں اجڑا گیا

قبر اچ تیر زخم وی رڑکے ظالم آگئے نیزے پھڑ کے
کڈھ کے لاش نیزے تے چاڑی اصغر دا پھٹ جگر گیا

نوحہ شریف

اللہ سجاد دے درد مکا دے درداں نے آپ دعا کیتی
ایدے سفر وی شالا مک جاون سفراں نے آپ دعا کیتی

ہائے راتاں جاگ جنازے وی عابد لئی زندگی منگدے رئے
نہ قبراں گن گن مر جاوئے قبراں نے آپ دعا کیتی

اے آسرا زہراہ جائیاں دا کیتے ٹرٹر کے نہ مر جاوئے
بازاراں گلیاں صحرانواں نگراں نے آپ دعا کیتی

جیہڑے ترسدے رئے علی عابد دے زخماں تے چھانواں کرن لئی
منگ منگ کے خیراں راہواں تے شجراں نے آپ دعا کیتی

رئیا جھل دا سید چپ کر کے جیہڑے وسدے رہے ایندے زخماں تے
ایندے بدن تے بوسے دے دے کے پتھراں نے آپ دعا کیتی

ہائے خون آلودا رِدانواں تے تحریر قضا بیماری اے
لہراندیاں ہونیاں نیزیاں تے چدراں نے آپ دعا کیتی

مغموم اھیندا ہر لفظ رہیا ہر حرف تے لرزہ طاری اے
غیور قرآن دیاں زیراں زبراں نے آپ دعا کیتی

نوحہ شریف

زینب دا نام ہی کافی اے، زینب دا نام ہی کافی اے
ایناں شامیاں رل کے صلاح کیتی وچ قید امام ستاونڑ لئی
سجاد نو خون رواونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

اینے ہر اک ظلم کوں سہہ لیناں پر فیر وی اُف تک نئیں کہنا
تپدے ہوئے طوق تے بیڑیاں پا اپنے سفراں وچ ٹردے رہنا
اینوں قتل کرن دی لوڑ نئیں ایندے جگر تے ضرباں لاون لئی
اینوں جیوندیاں مار مکاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

ایندے گل وچ رسیاں انج پاؤ باقر دیاں سانواں رک جاونڑ
اے سر چاوے ساہ نہ آوے اے سر نوں جھکاوے ساہ آونڑ
کربل توں کوفہ شام تائیں پیدل بیمار ٹراون لئی
ایندی کمر نوں ہور جھکاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

اینوں مار ناں وی ایندی نسل دے وچ ساڈی ظلم کہانی رہنڑی اے
ایندی کمر تے داغ نے کوڑیاں دے اے ساڈی نشانی رہنڑی اے
ساری زندگی اے رت رووے گا نہ چین دی نیندر سووے گا
اینوں سفراں وچ تڑپاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

اے پتر حسین دا رہ گیا اے دکھ سارے قبیلے دا سہہ گیا اے
ایندے سامنے چادراں لانواں گے پھٹ ایندے جگر تے پے گیا اے
اے غیرتاں والا عابد اے ایندی غیرت نوں آزماونڑ لئی
اینوں غش وچ ہوش کراون لئی زینب دا نام ہی کافی اے

ایندی کڑیاں دھپ وچ رہن دیو ایندے زخماں نوں اگ سہن دیو
ایندی چپ تے مار مکا گئی سانوں اے بولے گا کجھ کہنڑ دیو
کائنات دے پاک امام نوں اج وچ شام غریب ستاونڑ لئی
یک لخت ضعیف بناونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

سجاد کیتھے عباس تیرا تینوں چاچے تے سی مان بڑا
او ویکھ اگاں سر گھوڑے تے جا سارے اپنے زخم وکھا
تیری ویکھ کے اس لاچاری نوں اودے نال پئی روندی اے وفا
تینوں جیوندیاں مار مکاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

سجاد دیاں زنجیراں نوں اوس وقت ہلاندے رہناں اے
بیمار امام نے جس ویلے وچ شام دے خاک تے بہہ نا اے
ہر وقت سجاد بے چین روے ایندے سامنے شکل حسین رہوے
ایندے گل وچ طوق پواونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

ایندے سامنے انج دے ظلم کرو منہ تے ماتم کردا جاوے
ساری زندگی شام نوں یاد کرے ساڈے ظلماں نوں بھل نہ پاوے
پھوپھیاں دیاں جد بانہواں ویکھے رسیاں دے زخم نشان ویکھے
اینوں ہائے ہائے شام کہاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

اکبر دا قاتل سامنے آ سجاد نوں اپنی شکل وکھا
اے شمر دا حکم ہے تیرے لئی جناں ہووے اینوں تڑپا
تے نوں ویکھن نال اذیت وچ ذرا ہور اضافہ ہووے گا
اینوں پل پل مار مکاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

توں ظلم سفر دے ویکھے نے دربار دا منظر ویکھ ذرا
سر سامنے ویکھ حسین دا اے زینب بن چادر ویکھ ذرا
اکبر دا قاتل ہسدا اے اصغر دے گل نوں ویکھ ذرا
تیرے صبر نوں اج آزماونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

شہروز عزاداری وچ زینب دا ناں جدوں آوندا اے
سجاد نوں اے تڑپاوندا اے بیمار نوں چین نہ آوندا اے
بندھ ایندے زخم فیر کھلدے نے سجاد نوں وقت نئیں بھلدے نے
اینوں مجلس وچ بلاونڑ لئی زینب دا نام ہی کافی اے

نوحہ شریف

اک رات دے آں مہماناں دی مہمان نوازی کر زینب
کل ڈیگر ویلے ظالماں نے تیرا لٹنا اے وسدا گھر زینب

کل ماں اصغر دی پینگے کول بہہ کے روناں اے
ایدے پتر دی نازک گردن وچ جدوں حرمل تیر پروناں اے
اصغر دیاں نازک ٹبلیاں نے کل ہونا اے لہو نال تر زینب

ایس خونی ریت دے ٹبیاں تے تیرے سہرے آں والے مرنے نے
اک رات اچ وس کے اجڑی نے کجھ وین انوکھے کرنے نے
جیدے ناں سورے ناں پیکے رہے اونے جانا اے کیہڑے گھر زینب

جدوں پتر جوان دے سینے چوں شاہ برچھی نوں ہتھ پاناں اے
تک بڈھرے پئیو دے آں صبراں نوں نبیاء دا دل گھبرانا اے
جیہڑی آساں لا کے بیٹھی اے اوس بھین نے جانا اے مر زینب

تیری ماں دے وسدے گلشن نوں جدوں لُٹنا آن لعیناں نے
کر یاد عباس نوں رات ویلے فیر رونا بال یتیماں نے
تینوں قبر دے وچ وی نیں بھلنا کل رات دا او منظر زینب

کل اکبر دی جاگیر وچوں تینوں ملنا اجر رسالت دا
جینوں لوک سقیفہ کیندے نے او مرکز شام ذلالت دا
انج لگدا اے توں رلنا اے وچ شام بن چادر زینب

تاریخ دے ہر اک ورق اُتے تیرا قیدن نام ایناں لکھنا اے
کائنات دی ہر اک بی بی نے تیرے درد توں پردہ سیکھنا اے
افسوس نبی دی امت نے تینوں رولنا اے در در زینب

توں بھین اٹھارا ویراں دی کل بن چادر دے ہوویں گی
جس ویر توں جوڑی واری توں اونوں خاک تے بہہ کے رووین گی
تیرے ویرن پاک نمازی دا سر سانگ تے جانا اے چڑھ زینب

کل گود رباب تو وکھ ہو کے صحرا وچ اصغر سووین گا
کینے لوریاں دے کے چکنا ای رات نوں ڈر کے رووین گا
ایس نازک پھل نے ریتاں دی گرمی نال جانا اے سڑ زینب

تیرے سہرے والے بنڑے دی کل لاش تے لوٹی پینی اے
دن ڈھلن توں پہلاں قبرا دے ہتھاں توں مہندی لینی اے
اک رات دی ویاہی بنڑی دا کل داج جانا اے سڑ زینب

کل ضامن تیری چادر دا دریا توں واپس اونا نیں
فیر شمر توں سین سکینہ نوں تیرے غازی ویر چھوڑانا نیں
تیرے ویرن علماں والے نے دریا اتے جانا اے مر زینب

تیرے ویر قرآن ناطق نے ہو زخمی زین تو لہنا اے
تیری چادر لٹ کے ظالم نے تینوں جنکاں دے کے کہنا اے
تیرے مان تے سارے ٹٹ گئے نے ہن شام تیاری کر زینب

اس گل دا کوئی ارمان نیں تیرے اکبر اصغر مر گئے نے
تیرا ویر عباس جوان گیا نالے خیمے اگ وچ سڑ گئے نے
تیرے ہتھ وچ رسیاں پینیاں نے توں ہونا ایں ننگے سر زینب

کوئی صبر خلیل سنادا اے کوئی صبر یعقوب نو روندا اے
کجھ مار کے چیکاں روندے نے جدوں نام ایوب دا آندا اے
تیرے ویر غریب دے صبراں نوں اساں رونا ایں گھر گھر زینب

نیں لوڑ مینوں کوئی جنت دی سردار اے رو رو کیندا اے
وس پیندیاں آکھیاں اوس ویلے جدوں ناں عباس دا آندا اے
وچ محشر دے ایندے علم تھلے اوس رونا ایں نوحہ پڑھ زینب

نوحہ شریف

اتھے دھی جھن پئی اوتھے ماں جھن پئی اے درد ہے دوں مستوراں دا
یثرب دے وچ زہرہ جھن پئی کربل نائب زہرہ جھن پئی

ماں جھن پئی اوں ماحول دے وچ جتھے سند تے ضرب ہے چلن لگی
دھی ویر دا سجدہ ویکھن گئی بن قتل دی عین گواہ جھن پئی

ماں ویہڑے وچ ہائی اوں ویلے جداں اوندی چادر زخمی ہائی
دھی تاں نولکھ دے سامنے ہائی جداں اوندی پاک رد جھن پئی

ماں جھنن ویلے آزاد جو ہائی ہتھ پاسے تے آسکدا ہا
دھی جھنن ویلے قیدن جو ہائی ڈوھیں باہیں گل وچ پا جھن پئی

زہرہ دا جھنن ڈٹھا فیضہ نائب زہرہ دا درد نہ پچھ
آہندے ہن شامی اوں ویکھوں محمل توں عون دی ماں جھن پئی

زہرہ دا جھنن ڈٹھا فیضہ نائب زہرہ دا درد نہ پچھ
آہندے ہن شامی اوں ویکھوں محمل توں عون دی ماں جھن پئی

امڑی دا جھنن علی توں پچھ بچڑی دا جھنن سجاد توں پچھ
آئی جھنڑک تاں ٹردے محمل توں کیویں ملکہ شرو حیا جھن پئی

زہرہ جھن پئی تاں گھر دے وچ موجود تا ہائی کوئی جھلن والا
زینب سجاد دے پاسے بس کر حسرت نال نگاہ جھن پئی

ماں برقعے نال جھنی گوہر اوندے جھنن دا وی ارمان بہوں
دھی حکم سنا جو شام آگئی محمل توں باجھ ردا جھن پئی

نوحہ شریف

جب ردا سر سے چھینی میں صدا دیتی رہی توں نہ آیا غازی
آلِ عمران کہاں اور زندان کہاں یہ بہن قید ہوئی توں نہ آیا غازی

ہم کو پانی نہ ملے تیری خشبو تو ملے تیرے بازوں نہ کٹیں چاہے مشکیزہ چھیدے
یہ مگر ہو نہ سکا تیرے بازوں ہیں جدا مجھ پہ ہے تشنہ لبی توں نہ آیا غازی

دھوپ میں توں تھا شجر تجھ سے آباد تھا گھر ہے برہنا میرا سر کیا نہیں تجھ کو خبر
اے علم دارِ وفا اس بہن کو با خدا تجھ سے دارس تھی بڑی توں نہ آیا غازی

آگئی شامِ الم لُٹ گئے اہل حرم ریت پر جلتی ہوئی ہو گیا ٹھنڈا علم
پرسہ دینے کے لیے مجھ سے ملنے کے لیے آگئے بابا علی توں نہ آیا غازی

کیا کہوں شیر میرے بے ردا ہم کو لیے یہ مسلماں سارے شہر در شہر گئے
خلقتِ کوفہ کبھی خلقتِ شام کبھی اور ہاں ہم پہ ہسی توں نہ آیا غازی

کتنی بے بس تھی بہن اے شہشاہِ وفا نام لے لے کے تیرا جب یہ ظالم نے کہا
ناز تھا جس پہ تجھے اب بولاؤں نہ اسے اور میں روتی رہی توں نہ آیا غازی

قید خانے میں قضا جب سکینہ کو ملی دے کے کُرتے کا کفن بچی دفنائی گئی
اس گھڑی نام تیرا سورتِ نادِ علی بس میں دُھراتی رہی توں نہ غازی

رویا رحان قلم کر کہ یہ بات رقم خون میں ڈوب گیا میرے غازی کا علم
زخمی زینب کا جگر خوں فشاں شاہ کا سر آئے خیموں میں شقی تو نہ آیا غازی

نوحہ شریف

توں اکبر کل کائنات دا ہیں مینڈی کل کائنات علی اکبر
مینڈا اللہ مینڈیاں اکھیاں دی ہے روشن رات علی اکبر

ہر چیز لُٹا کے بیٹھا ہاں توں راضی تھی میں راضی آں
تینڈی راہ وچ مالک ڈیندا ہاں سوہنی خیرات علی اکبر

پا موت دے سہرے اکبر کوں میں سوہنے پتر کوں ڈسیا ہے
بے شک بے پروا ہوندی اے ہک رب دی ذات علی اکبر

مظلوم حسین کوں ہر شامی اکبر دا قاتل ڈسدا ہا
شالا بدنظراں دیاں نظراں توں رہویں محتاط علی اکبر

مینڈا بچڑا سنبھل سنبھل کے ونج مظلوم حسین نے وین کیتا
پئی وسدی اے باہر تیراں دی ڈھاڈی برسات علی اکبر

اکبر دی لاش کوں بھین بھرا ناشاد آئے چاہ خیمیاں وچ
تیکوں کیونیں بچڑا دفن کراں گئے بدل حالات علی اکبر

نوحہ شریف

بہوں اوکھا مقتل اکبر دے بابے جھک جھک کے چایا قاسم دا لاشہ
سڈھوا کے بن وچ کُل انبیاء نوں بے کس ڈیکھایا قاسم دا لاشہ

پامال گھوڑے نازک بدن تے بہوں دیر تائیں رہیئے حل کریندے
بہوں دور تائیں خاکِ شفاء وچ اُمت رلایا قاسم دا لاشہ

گھن آیا جس دم پامال بنڑا مظلوم مولا خیام دے وچ
ماں کوں چواوے الحمد پڑھ کے بنڑا بنایا قاسم دا لاشہ

پھل پا کے سینی ٹوریا ہے جنگ توں سوہنی جبیں تے سہڑا سجا کے
تقدیر خیمے پا کے ردا وچ شبیر آیا قاسم دا لاشہ

موجود خِضر ہائی پاک امڑی ای پاک بنڑے دی کربلا وچ
بقیا دی ملکہ سی نال اوں دے پیو آ سنوایا قاسم دا لاشہ

نوحہ شریف

بازوں جنازے نال نیں عباس لُٹ ڈھیندا اوی با اٹھ داوی با جن داوی با
پردے دے ضامن ہائے ڈُھٹی نیزے اتے آئی ہوئی ردا اٹھ داوی با

تقدیر چپ وارے پچھا غازی دی غیرت بول پئی
میں وی ہاں اتھ موجود تے کیا تھی گیا وچ کربلا اٹھ دا وی با

شامِ غریباں ونج دیتی عباس کوں اے وی خبر
دریا تے خالی مشک تے بہوں تسیاں دے ٹٹ گئے نے ساہ اٹھ داوی با

آہدا ہاں میں سین دا رہیا مظلوم دے جو وین ہن
سجدے ویلے خنجر تلے بس نام غازی دا رہیا اٹھ دا وی با

غازی جیندے محمل اتوں بقیا کوں گزرن نیں دیتا
اوں سین دی عباس تائیں آئی وا حجاباں دی صدا اٹھ دا وی با

گوہرؔ قبرِ عباس تے شام غریباں کھڑ گئے
محسوس کر دا اے مینوں چادر دا نام نیں سن سگا اُٹھ دا وی با

نوحہ شریف

پردیسی ہاں اللہ راسی ہاں کوئی مدد کوں آ وہ ہاں
مینڈی ماں زہرا دی پاک ردا کوئی لٹ توں بچا وہ ہاں

مینڈا غازی ویرن ٹر گیا اے نہ اکبر ہے نہ قاسم ہے
کلہ رہ گئیا ہاں پردیس دے وچ سوار کرا وہ ہاں

رت منہ تے مل کے اصغر دی شبیر اے رو رو کے آکھے
جیہڑا ماں وی کہہ نیں سکدا اے اوں دا جرم ڈسا وہ ہاں

ہتھ بجھ گئے رسیاں نال میرے لُٹی چادر میری ظالماں نے
بے گورو کفن پیا ویر میرا کوئی کفن پوا وہ ہاں

میرا مُک گئیا چانن آکھیاں دا آیا اُٹھ دا بہندا لاش اُتے
مقتل چوں خیمے کنج جانواں میکوں راہ ڈیکھلا وہ ہاں

چن حیدر دا میں ہاں لوکوں نالے پاک بتول دا جایا ہاں
میں دین بچانا اے نانے دا لکھ تیر چلا وہ ہاں

نوحہ شریف

ہتھ چا ہ مینڈے پیو دیاں زُلفاں چوں آکھے رو روسین سکینہ
جتھے زانوں رکھ کے ظلم کیتا ای مینوں چمن تے دے او سینہ

میں سم دی ہم ایندے سینے تے اے کُس ویسی میں رُل ویساں
ایندے سینے باجھ میں اجڑی نے اے کیتی نیدر کدی نہ

کِس خنجر چلایا اے نبیاں دے سردار دی بوسہ گاہ تے
ہنے سر بے کس دا بے ادبی دے نال نہ چاوے او کمینہ

ایندے والاں دی توں پچھ ظالم ایندی ماں زہرہ کوں قیمت ہے
ایکوں پاسے دے بھل درد گئے آئی بیٹھی اے چھوڑ مدینہ

نوحہ شریف

آکھو کوئی حرمل نوں نہ تیر چلاوے
در خیمے تے بانوں دی آواز اے آوے

ہوندے ویر نے ویراں دی وچ مشکلاں دی آس اے
چلیا جہاں توں اکبر لے دل وچ اِحساس اے
ہوئے جوان اصغر مُل برچھی دا پاوے

جیہڑا وی گیا مقتل او مُڑ کے نیں آیا
چلیا اے میرا اصغر ہووے خیر خدایا
غازی نوں کوئی آکھے اینوں لڑنا سیکھاوے

اکبر تے علی اصغر او مڑ کے نیں آئے
کنویں ویراں دے بن جیونواں رو صغراں سناوے
کیندے شگن کرئے اجڑی کینو گود کھیڈاوے

کیندی آس تے جینواں گی کینوں گود کھیڈنواں گی
میں اجڑی جھولی لے کے کیویں شام نوں جانواں گی
تک خالی تیرا جھولا دل ڈب ڈب جاوے

انداز انوکھا اے جیویں جنگ پیا لڑدا
انج ماں دی وصیت نوں او پورا پیا کردا
کھا تیر علی اصغر پیا ہس کے ویکھاوے

نوحہ شریف

حی علی خیر العمل حی علی خیر العمل
حسین والوں سنو اے حسین والوں سنو
حسین کہتے ہیں ہم سے جُدا نماز نہ ہو
حسین والوں کی کوئی قضا نماز نہ ہو

پڑھو نماز تو تہذیبِ کربلا مانگو خدا سے مقصدِ شبیر سے وفا مانگو
جو حُر بناتی ہے وہ نعمتِ عزا مانگو امام عصر کے آنے کی تم دعا مانگو
دعا کو ہاتھ اُٹھیں بے دعا نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

بتا رہے ہیں شاہِ دین انتہائے نماز سمجھ لیں سارے عزادار مدعائے نماز
عجیب حال ہے غفلت کربلائے نماز جو یا حسین کہے اور بول جائے نماز
یہ کیسے ہو کے ہوں فرشِ عزا نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

حسینیوں کے عقائد میں انتباہ نہیں عمل میں ان کے کبھی شرک کا گناہ نہیں
نماز و خمس کے منکر سے رسم و راہ نہیں خدا کا گھر ہے یہ مسجد یہ قتل گاہ نہیں
رہے نہ دین اگر ارتکاز نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

وضو صغیر کے خوں سے کیا ہے شاہ نے یہاں قیام کرتے ہیں لاشے اٹھا کے شاہِ زماں
رکوع سینہ اکبر سے کھچنا ہے سنا گلے پہ سجدہ اے دخل میں اک چھری ہے رواں
حسین جیسی کسی سے ادا نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

زمینِ عصر کے ہنگام آئے ابن علی بچھی زمیں پہ تھی جائے نماز تیروں کی
لہو میں ڈوبی ہوئی خاک پر جبیں رکھی نماز عصر کو مولا نے زندگی دے دی
میں مر بھی جاؤں تو لیکن قضا نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔

دل حسین میں ہے زخم سینہ اے اکبر ملال فرقت غازی نے توڑ دی ہے کمر
ابھی تو تازہ ہے اصغر کا خون چہرے پر اس اہتمام سے سجدے میں ہے حسین کا سر
قمر ہو تن سے جدا سر جدا نماز نہ ہو حسین کہتے ہیں ہم سے۔۔۔۔